

2 de vordering

vordert

- te oordelen dat het recht nog uitvoering te geven aan het vonnis van de correctionele rechtbank te Leuven, gewezen op 2 november 1981 ten aanzien van is vervallen

- de Stedenbouwkundige Inspecteur te veroordelen vanaf de uitspraak van het tussen te komen vonnis te onthouden van iedere daad van uitvoering van voormeld vonnis, dit op straffe van verbeurte van een dwangsom van 6 500 euro per vastgestelde overtreding

- de Stedenbouwkundige Inspecteur te veroordelen het nodige te doen voor overschrijving van de tussen te komen uitspraak in de registers van het hypotheekkantoor en de vermelding ervan in het vergunningenregister, dit binnen de maand na de uitspraak van het tussen te komen vonnis en hiervan het bewijs voor te leggen op straffe van verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging

- de Stedenbouwkundige Inspecteur te bevelen eventueel ondertussen gevestigde wettelijke hypotheek op zijn kosten door te halen, binnen de maand na uitspraak van het tussen te komen vonnis

- de Stedenbouwkundige Inspecteur te veroordelen tot de kosten

3 Feitelijke en procedurele voorgaanden

3 1

Bij vonnis van 2 november 1981, gewezen door de correctionele rechtbank te Leuven werd veroordeeld wegens een inbreuk op de stedenbouwkundige wetgeving en dit met betrekking tot het onroerend goed, gelegen te gekadastraerd

Tevens werd het herstel van de plaats in zijn vorige toestand bevolen en dit binnen een termijn van 8 maand, aanvang nemende op de datum van het vonnis. Ook werd gezegd voor recht dat indien zelf niet tot herstel in de vorige toestand zou overgaan binnen de vastgestelde termijn, het college van burgemeester of schepenen dan wel de gemachtigde ambtenaar toegelaten werden tot ambtshalve uitvoering.

Vernoemd vonnis trad in kracht van gewijsde.

Bij akte van 6 september 2007 werd aan vernoemd vonnis betekend, waarbij werd gesteld dat

gehouden is overeenkomstig art 152 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd, de stedenbouwkundige inspecteur en het college van Burgemeester en Schepenen op de hoogte te brengen indien de bevolen herstelmaatregelen vrijwillig werden uitgevoerd, waarna controle zal worden uitgevoerd

- de stedenbouwkundige inspecteur tot de datum van betekening geen dergelijk bericht heeft ontvangen

- de betekening ertoe strekt in kennis te stellen dat het bestuur zich het recht voorbehoudt, om na eensluidend advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid de ambtshalve uitvoering op te starten, kosten ten zijne laste en in dit kader een wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op één of meerdere van zijn onroerende goederen
- ingeval alsnog zelf het herstel wordt uitgevoerd de stedenbouwkundige inspecteur hiervan zo spoedig mogelijk bij aangetekend schrijven op de hoogte dient te worden gesteld, waarna controle zal worden uitgevoerd

is thans mede eigenaar van vernoemd onroerend goed.

3 2

Bij dagvaarding van 7 oktober 2009 stelde mevrouw Jeurissen huidige vordering in voor de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Leuven.

Bij tussenvonnis van 22 juni 2010 besliste de beslagrechter het dossier van de rechtspleging met toepassing van art 88 2de paragraaf Ger.W. aan de Voorzitter van deze rechtbank voor te leggen met het oog op de beslechting van het door de Stedenbouwkundige Inspecteur opgeworpen verdelingsincident.

Bij beschikking van 23 augustus 2010, gewezen door de Voorzitter van deze rechtbank werd de zaak naar deze rechtbank verwezen.

4 Beoordeling

4 1 ontvankelijkheid

- De Stedenbouwkundige Inspecteur stelt in hoofdde dat niet het vereiste belang heeft om huidige vordering in te stellen.

Krachtens art 17 Ger.W. kan de vordering niet worden toegelaten indien de eisende partij geen hoedanigheid, dan wel belang heeft om ze in te dienen.

- Gezien mede eigenares is het onroerend goed heeft zij uiteraard het vereiste belang om de vordering in te stellen.

Immers door de ad rem werking van de gevorderde herstelmaatregel, voor zover niet vervallen, kan van worden geëist dat zij hetzij zelf de herstelmaatregel uitvoert. hetzij de uitvoering ervan van ambtswege toelaat. Dit wordt overigens aan bevestigd door het Agentschap Inspectie RWO bij brief van 12 oktober 2007 (stuk 8 bundel Stedenbouwkundige Inspecteur

De vordering werd dan ook regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

4 2 ten gronde.

beroept zich in hoofdorde op de verjaring van de actio judicati, zijnde een rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van een rechterlijke uitspraak, die voortvloeit uit een vonnis.

- Er wordt geen betwisting gevoerd dat dergelijke vordering onderworpen is aan de gemeenrechtelijke verjaringstermijnen.

Krachtens art. 2262 bis § 1 2^e lid BW, zoals ingevoegd bij de wet van 10 juni 1998 verjaren de rechtsvorderingen, die voortvloeien uit een vonnis dat herstelmaatregelen beveelt door verloop van tien jaar.

Op het ogenblik van de inwerkingtreding van de nieuwe tienjarige termijn liep de oude dertigjarige verjaringstermijn; het vonnis werd gewezen op 2 november 1981 en de herstelmaatregelen moesten uiterlijk op 17 juli 1982 uitgevoerd zijn.

Krachtens de overgangregeling (art. 10) begint de termijn van tien jaar evenwel pas te lopen op het ogenblik van de inwerkingtreding van de nieuwe wet, zijnde 27 juli 1998 en zonder dat de totale duur van de termijn die van de oude wet, zijnde dertig jaar kan overschrijden.

- De Stedenbouwkundige Inspecteur stelt dat door de betekening op 6 september 2007 van het vonnis van 2 november 1981 de verjaring werd gestuit; volgens hem kan uit de bewoordingen van de akte van betekening niet anders afgeleid worden dat deze een verjaringstuitend bevel inhoudt.

De gemeenrechtelijke verjaringstermijn is vatbaar voor stuiting en schorsing, zoals bepaald in art. 2242 ev BW.

Een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling, of een beslag, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen vormen burgerlijke stuiting (art 2244 BW).

De rechtbank is van oordeel dat de akte van betekening van 6 september 2007 niet kan gelden als een bevel tot betaling in de zin van art 2244 BW.

Het bevel tot betaling is een akte, waarbij een gerechtsdeurwaarder de uitgifte van een vonnis of de grosse van een notariële akte aan de schuldenaar aanzegt en deze beveelt de verplichting, waartoe hij krachtens de titel gehouden is uit te voeren, hem verklarende dat ingeval van weigering tegen hem een beroep op de openbare macht zal worden gedaan. De betekening van een bevel tot betaling is dus geen laatste aanmaning, maar de eerste daad van tenuitvoerlegging en vormt daarom burgerlijke stuiting.

De akte van betekening van 6 september 2007 bevat geen bevel, onder dreiging van een beroep op de openbare macht, maar slechts een informatie aan de schuldenaar over zijn verplichtingen en een laatste aanmaning om tot vrijwillige uitvoering van de herstelmaatregel over te gaan; de betekening kan - zoals door de Stedenbouwkundige Inspecteur zelf voorgehouden in haar verweer voor de beslagrechter - niet aanzien worden als een daad van tenuitvoerlegging. (zie in die zin REA Leuven, 7 april 2011, onuitgeg - bundel

Bij gebreke aan enige andere gekende stuitingdaad dient besloten te worden dat actio judicati is verjaard op 27 juli 2008.

- De vordering van is dan ook gegrond, maar met dien verstande dat door de specifieke aard van de door haar gevorderde maatregelen, deze pas zullen ingaan vanaf het ogenblik dat huidig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden

Bij gebreke aan enige motivering wordt niet ingegaan op de vraag om aan de uitvoering van huidig vonnis enige dwangsom te verbinden.

De Stedenbouwkundige Inspecteur wordt als de in het ongelijke gestelde partij gehouden tot de gerechtskosten.

De rechtsplegingvergoeding wordt, zoals gevorderd door vastgesteld op het basisbedrag voor een niet in geld waardeerbare vordering, zijnde 1 320 euro.

5 beslissing

De rechtbank beslist na tegenspraak en in eerste aanleg, wat volgt.

De vordering is ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Er wordt vastgesteld dat het recht van de Stedenbouwkundige Inspecteur tot uitvoering van het vonnis van de correctionele rechtbank te Leuven gewezen op 2 november 1981 is vervallen.

De Stedenbouwkundige Inspecteur wordt bevolen zich vanaf heden te onthouden van iedere daad van uitvoering van voormeld vonnis van de correctionele rechtbank te Leuven gewezen op 2 november 1981.

De Stedenbouwkundige Inspecteur wordt veroordeeld het nodige te doen voor overschrijving van de tussen te komen uitspraak in de registers van het hypotheekkantoor en voor de vermelding ervan in het vergunningenregister, dit binnen d maand nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden en om hiervan het bewijs voor te leggen aan de advocaat van

De Stedenbouwkundige Inspecteur wordt bevolen om eventueel ondertussen gevestigde wettelijke hypotheeken op zijn kosten door te halen binnen de maand nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

De gerechtskosten worden ten laste gelegd van de Stedenbouwkundige Inspecteur en worden begroot op 200,83 euro (dagvaarding) en 1 320 euro (rechtsplegingvergoeding) voor en op nul voor de Stedenbouwkundige Inspecteur

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare terechtzitting van de zevende kamer van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op 13 december 2012, waar zitting namen :

- alleenzettelend rechter, bijgestaan door
- griffier.